



**JUDr. JAN KNĚŽÍNEK, Ph.D.**  
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 17.1.2019  
Č.j. MSP-451/2017-OJD-SPZ/12  
Počet listů: 3  
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud  
Burešova 20  
657 37 Brno**

**Obviněný B.M. - stížnost pro porušení zákona**

**Příloha:** Trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 38 Tm 1/2016

Podle § 266 odst. 1, 2 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného B.M.,

### **stížnost pro porušení zákona**

proti pravomocnému rozsudku Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 22. 5. 2017 sp. zn. 67 Tmo 14/2017 v části týkající se obv. B.M., v níž byl u jmenovaného zrušen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 3. 2017 sp. zn. 38 Tm 1/2016 ve výroku o upuštění od uložení souhrnného trestu, a následně byl obv. M. odsouzen podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za užití ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 34 měsíců.

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 (dále též „nalézací soud“) ze dne 18. 10. 2016 sp. zn. 38 Tm 1/2016 byl obviněný B.M. uznán vinným jednak zločinem loupeže podle § 173 trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku (ad I./2 obžaloby), kterého se dopustil tím (stručně řečeno), že dne 18. 2. 2016 v době okolo 18:00 hodin v Praze 5, ul. Plzeňská č.p. 233/8, na lávce vedoucí nad ulicí Kartouzská z Obchodního centra Nový Smíchov do přilehlého parku, společně s mladistvým M.P., přistoupili po předchozím telefonickém přivolání obv. L.G., k poškozenému J.M., a obv. L.G., který zde pod pohrůzkou násilí přiměl poškozeného k vydání mobilního telefonu značky LG G3 v celkové hodnotě 8.600 Kč, přičemž zde společně s dalšími přihlížejícími vytvářeli svou

přítomností a chováním na místě činu psychickou podporu obv. L.G., kdy se obv. B.M. současně aktivně zapojil do průběhu trestného činu tím, že obv. L.G. řekl, aby si odcizený mobilní telefon ponechal a současně zabránil poškozenému J.M. v tom, aby získal svůj mobilní telefon od obv. G. zpět tím, že jej odstrčil od obv. G. v okamžiku, kdy se poškozený snažil obv. G. zabránit v tom, aby si odcizený mobilní telefon uschoval do kapsy, načež následně společně s obv. G. utekl z místa činu i s odcizeným telefonem,

a jednak přečinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ad III. obžaloby, kterého se dopustil tím (stručně řečeno), že dne 14. 1. 2016 v době okolo 14:10 hodin v Praze 5, při cestě ze zastávky tramvaje Anděl do Kinského zahrady, byl přítomen krádeži mobilního telefonu, které se dopustil mladistvý M.P., ku škodě D.O., když následně odcizený mobilní telefon M.P. společně s B.M. prodali na Staroměstském náměstí za částku 800 Kč, kterou společně utratili.

Nalézací soud pak obviněného M. odsoudil podle § 173 odst. 1 a podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku za tyto trestné činy a sbíhající se zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku, pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016, za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a za sbíhající se provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pokusem provinění ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 146 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 sp. zn. 1 Tm 2/2016 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro výkon tohoto trestu obviněného M. zařadil do věznice s dozorem.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byly zároveň zrušeny výroky o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016, dále z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 (správně má být uvedeno ze dne 19. 4. 2016) sp. zn. 1 Tm 2/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obviněný B.M. se práva odvolání výslovně vzdal, avšak na základě odvolání spoluobviněných ml. M.P. a ml. L.G. byl za použití § 261 trestního řádu rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. 67 Tmo 38/2016 zrušen částečně výrok o vině ohledně skutku popsaného pod bodem I/2 [skutek kvalifikovaný jako zločin loupeže podle § 173 trestního zákoníku ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku] a ve výroku o uloženém trestu. Podle § 259 odst. 3 trestního řádu odvolací soud obviněného při nezměněném výroku o vině přečinem podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku pod bodem III rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 18. 10. 2016 sp. zn. 38 Tm 1/2016 nově podle § 175 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku odsoudil za sbíhající se zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku, pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9

To 329/2016, za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a za sbíhající se provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pokusem provinění ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 146 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 (namísto správného 19. 4. 2016) sp. zn. 1 Tm 2/2016 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s dozorem.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku odvolací soud zároveň zrušil výroky o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 (namísto správného 19. 4. 2016) sp. zn. 1 Tm 2/2016. Současně odvolací soud zrušil výroky o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 (namísto správného 19. 4. 2016) sp. zn. 1 Tm 2/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, stejně jako to původně učinil nalézací soud.

V rozsahu zrušení byla věc obv. M. vrácena soudu nalézacímu, aby ji znovu projednal. Ten rozsudkem ze dne 14. 3. 2017 sp. zn. 38 Tm 1/2016 znovu rozhodl tak, že skutek původně popsaný pod bodem I/2 překvalifikoval na přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 trestního zákoníku a podle § 44 trestního zákoníku upustil od uložení souhrnného trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016 (mylně uvedeno sp. zn. 2 To 329/2016), dále z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 19. 4. 2016 sp. zn. 1 Tm 2/2016 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 38 Tm 1/2016 ze dne 18. 10. 2016.

Městský soud v Praze k odvolání státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 podaného i v neprospěch obv. M. dne 22. 5. 2017 rozsudkem sp. zn. 67 Tm 14/2017 i tento napadený rozsudek u jmenovaného zrušil ve výroku o upuštění od uložení souhrnného trestu a znovu při nezměněném výroku o vině přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 trestního zákoníku pod bodem I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 3. 2017 sp. zn. 38 Tm 1/2016 obv. B.M. odsoudil za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 3. 2017 sp. zn. 38 Tm 1/2016 a za sbíhající se zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku, pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38 T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016, za sbíhající se přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), d) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a za sbíhající se provinění výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s pokusem provinění ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 146 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 (namísto správného 19. 4. 2016) sp. zn. 1 Tm 2/2016 k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 34 měsíců se zařazením do věznice s dozorem. Současně byly zrušeny výroky o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 22. 6. 2016 sp. zn. 38

T 66/2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2016 sp. zn. 9 To 329/2016, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 29. 3. 2016 sp. zn. 1 Tm 1/2016 a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 4. 2016 (namísto správného 19. 4. 2016) sp. zn. 1 Tm 2/2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Naposledy citovaným rozsudkem odvolacího soudu byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu ve vztahu k ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku a § 254 odst. 1, 2 trestního řádu, a to v neprospěch obviněného.

Městský soud v Praze v odvolacím řízení sice správně obviněnému M. ukládal souhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť obviněný přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), c), odst. 2 trestního zákoníku pod bodem I. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 14. 3. 2017 sp. zn. 38 Tm 1/2016 spáchal dříve, než byl Obvodním soudem pro Prahu 5 vyhlášen dne 29. 3. 2016 odsuzující rozsudek sp. zn. 1 Tm 1/2016, avšak neuložil trest i za sbíhající se přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 38 Tm 1/2016 ze dne 18. 10. 2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. 67 Tmo 38/2016 a nezrušil výrok o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 38 Tm 1/2016 ze dne 18. 10. 2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. 67 Tmo 38/2016. Navíc odvolací soud u rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 1 Tm 2/2016 uvedl nesprávné datum vyhlášení dne 21. 4. 2016 namísto správného 19. 4. 2016.

Podle § 2 odst. 5 trestního řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí, přičemž podle § 2 odst. 6 trestního řádu pak orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 254 odst. 1 trestního řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle odst. 2 téhož zákonného ustanovení mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1 téhož paragrafu, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. V rámci souhrnného trestu musí soud vyslovit

trest ztráty čestných titulů nebo vyznamenání, trest ztráty vojenské hodnosti, trest propadnutí majetku nebo trest propadnutí věci, jestliže takový trest byl vysloven již rozsudkem dřívějším.

V projednávané věci došlo rozsudkem odvolacího soudu k porušení zákona v neprospěch obv. B.M., neboť obviněný nebyl odsouzen také za sbíhající se přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 38 Tm 1/2016 ze dne 18. 10. 2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. 67 Tmo 38/2016 a při ukládání nového souhrnného trestu podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku došlo ohledně výroků o již uložených trestech, které se zrušují, k vypuštění jednoho výroku o trestu, konkrétně výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 38 Tm 1/2016 ze dne 18. 10. 2016 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. 67 Tmo 38/2016. Svým postupem tak soud II. stupně v rámci odvolacího řízení sám vadně věc přezkoumal ohledně přiměřenosti trestu. V důsledku tohoto pochybení tak má obv. M. nyní de facto uloženy dva souhrnné nepodmíněné tresty odnětí svobody v celkové výměře 64 měsíců, a to rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2017 sp. zn. 67 Tmo 36/2016 ve výměře 30 měsíců a rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2017 sp. zn. 67 Tmo 14/2017 ve výměře 34 měsíců, namísto jednoho souhrnného trestu ve výměře 34 měsíců.

Na základě výše uvedených skutečností proto **n a v r h u j i**, aby Nejvyšší soud:

1. podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 22. 5. 2017 sp. zn. 67 Tmo 14/2017 a v řízení, jež mu předcházelo, byl porušen zákon v ustanovení § 254 odst. 1, 2 trestního řádu a v ustanovení § 2 odst. 5, 6 trestního řádu ve vztahu k ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku v neprospěch obviněného B.M.,
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil napadený rozsudek i všechna případná další obsahově navazující rozhodnutí, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu, a
3. podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Městskému soudu v Praze, aby věc v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [8 Tz 15/2019](#)